

har bevæget mig til at begjære dette Punkt særlig afstemt. Jeg har nøie overtaent Sagen, men har ikke kunnet komme til den Kjendelse, at det var rigtigt at stemme for dette Punkt. Jeg veed meget godt, at det var bedre, naar en Mand kunde skaffe sig opdyrkede og bekvemmere Byggepladser, end der mulig kan findes i en saadan Mose; men naar han nu ikke kan det og naar han finder, at den Løb, der er ham tildeelt, er meest tjenlig for ham at bygge paa, og ikke har Gvne til at skaffe sig en bedre, saa mener jeg, at man ikke ved en Lov skal forhindre ham i, hvad han anseer for bedst og meest indbringende for sig og sin Familie. Det er disse Grunde, som have ledet mig til at begjære dette Punkt særskilt afstemt; jeg havde ifinde at gjøre det Samme ved det sidste til § 6 foreslaaede Punkt; men jeg undlod at gjøre det, fordi jeg vilde afvente, hvad der her vilde blive sagt om denne Sag. Jeg har nu gjort den ærede Forsamling bekendt med, af hvilke Grunde jeg troer, at man ikke bør gaae ind paa dette Punkt af § 5, og jeg henstiller saaledes til Forsamlingen, om den vil stemme for eller imod det; jeg har ved den særlige Afstemning kun villet gjøre det muligt at stemme derimod, saafremt Forsamlingen skulde dele mine Ansuelser herom.

Ordføreren: Med Hensyn til den Indvending, der blev fremsat af den ærede 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Thalbiter), skal jeg tillade mig at bemærke, at Udvalget meget nøie har drøftet det Spørgsmaal, om man burde blive staaende ved Udkastets Forskrift, hvorefter en Lodsleier kan erholde sin særlige Andeel udlagt paa indtil 3 Steder, men at man er kommen til det Resultat, at det ikke i dette Tilfælde kunde ansees for at være nødvendigt, og navnlig har man troet, at den Bausfællighed, der i et enkelt Tilfælde maaskee kan være ved at fyldestgjøre den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse, i hvis Følge Udlæg ikke maa gives paa mere end to Steder, at den vel vil lade sig borttrykke ved Boniteringen af de forskjellige Jordstykker, saaledes at hvad der mangler i Godhed og ligelig Beskaffenhed, udsjævnes ved et større eller mindre Quantum. Det har heller ikke været uden

Indflydelse paa Udvalgets Dyfattelse i saa Henseende, at det er en Kjendsgjerning, at uagtet Forordningen 23de April 1781 ogsaa kun fastsætter saa Steder som Maximum for Udlodningen, der dog hist og her er bleven givet Udlæg paa flere end 3 Steder, ja endog paa indtil 6, 7 eller 8 Steder. Der er altsaa en Tendents til at gaae vidt i denne Henseende og Udvalget har troet, at det vilde tjene til at modarbejde Følgerne af denne Tendents, at Tallet blev saa indskrænket som mulig, og at der ikke kunde være noget særdeles Betænkeligt derved i nærværende Tilfælde. Med Hensyn til, hvad der er anført af den ærede 4de Landsthingsmand for 8de Kreds (Mørgaard), skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at Udvalget har antaget, at det vilde være aldeles ugjortligt, for ikke at sige uretfærdigt, at tillægge en Indtager i en Torvemose Ret til paa hans særlige Torvemosedeel at opføre Bygninger til Beboelse i det Tilfælde, der er nævnt; og det synes navnlig uretfærdigt at paalægge en Mand, hvis Mark heelt omslutter Mosen og som har hele Græsningretten i Mosen, at taale en saadan Bygnings Dyførelse. Det er forekommet Udvalget, at Saadant paa ingen Maade gaaer an, og det forekommer mig, at den ærede Landsthingsmand maaskee dog i dette Tilfælde er gaaet ud fra nogen Misforstaaelse af Udvalgets Mening, og at han ikke nøie nok har lagt Mærke til, at der udtrykkelig staaer: „paa de af Fællesskabet udgaaede Torvelodder“. Naar han overveier Følgerne af at give den Ret, som han mener burde gives, haaber jeg, at han ikke vil stærkt insistere paa at faae den paagjældende Paasus ud.

Mørgaard: Jeg turde maaskee til, hvad der blev anført af den ærede Ordfører, bemærke, at dersom jeg har læst det Punktum rigtigt, hvorover jeg har begjært særlig Afstemning, saa indeholder det to Hovedbestemmelser. Det ene angaaer saadanne Eiendomme, hvortil jeg nærmest sigtede, og som ere omgivne af anden Mand's Eiendom, og det andet angaaer dem, hvortil der ere forskellige Giere til Torvemosen og til Græsningen. Det var det første Punkt, som jeg nærmest tillod mig at omtale, og den